

ΣΤΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ.— Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Τυρρηνίου εἰς τὴν ΝΔ Κρήτην, ὑπὸ Κ. Ἀ. Ἀναπλιώτου καὶ Ε. Γεωργιάδου - Δικαιούλια*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μ. Κ. Μητσοπούλου.

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Καθηγητοῦ Μ.Κ.Μητσοπούλου ὁ εἷς ἐξ ἡμῶν (Ε.Γεωργιάδου - Δικαιούλια) ἐπεσκέφθη πρὸ καιροῦ, χάριν στρωματογραφικῶν καὶ παλαιοντολογικῶν μελετῶν, τὸ νοτιοδυτικὸν τμήμα τῆς Κρήτης. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἕτερος ἐξ ἡμῶν (Κ. Ἀναπλιώτης), πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ πρὸς συλλογὴν ἀφθονωτέρου παλαιοντολογικοῦ ὕλικου καὶ παρατηρήσεων, μετέβη ἐκ νέου εἰς τὴν ὡς ἄνω περιοχὴν. Τὸ ὑπὸ ἀμφοτέρων συλλεγὲν παλαιοντολογικὸν ὕλικὸν κατετέθη εἰς τὰς συλλογὰς τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν τοῦ Παλαιοντολογικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν.

Ἡ ὅλη εἰκὼν τῆς ἐκ τῆς παρακτίου περιοχῆς τῆς εὐρισκομένης ἀνατολικῶς καὶ δυτικῶς τῆς κωμοπόλεως Παλαιοχώρας συλλεγείσης καὶ μελετηθείσης παλαιοπανίδος, ὡς καὶ αἱ εἰς τὸ ὕψαιθρον γενόμεναι παρατηρήσεις ἔδωκαν τὴν ἐντύπωσιν εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς, ὅτι πρόκειται περὶ ἀποθέσεων νεωτάτων γεωλογικῶν χρόνων.

Αἱ μελετηθεῖσαι θαλάσσιαι πλειστοκαινικαὶ ἀποθέσεις ἐν γενικαῖς γραμμαῖς παρουσιάζουν μικρὰν τὴν παράκτιον αὐτῶν ἐξάπλωσιν. Ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου σκαριφήματος καταφαίνεται, τὰ τυρρήνια στρώματα φθάνουν ἀνατολικῶς μὲν τῆς Παλαιοχώρας μέχρις ἀποστάσεως 4 περίπου χιλιομέτρων, δυτικῶς δὲ αὐτῆς ἐν χιλιόμετρον καὶ πλεον πέρα τοῦ ἀκρωτηρίου Κριός.

Ἐπὶ τῶν ἀββεστολιθικῶν στρωμάτων τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς ἀσυμφῶνως ἐπαναπαύονται μάρμαρα νεογενεῖς.

Βάσει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Καθηγητοῦ Creutzburg** ὁ βορείως τῆς Παλαιοχώρας ἀπαντῶν ἀββεστόλιθος ἀνήκει εἰς τὴν ζώνην Ὁλονοῦ - Πίνδου. Ἐντὸς τῶν στρωμάτων αὐτῶν ὁ Καθηγητὴς Creutzburg ἀνεῦρε κατὰ τὸ ἔτος 1926 καὶ εἰς δύο σημεῖα τῆς περιοχῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ νότιον ἄκρον τῆς χερσονήσου τῆς Παλαιοχώρας, ἔνθα τὰ ὑπολείμματα τῶν πλειστοκαινικῶν στρωμάτων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀνατολικῶς τῆς Παλαιοχώρας, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ἑκατοντάδων μέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, λείψανα τῆς *Halobia* καὶ *Daonella*, χαρακτηριστικὰ τοῦ Τριαδικοῦ.

Ἐπὶ τῆς ζώνης Ὁλονοῦ - Πίνδου καὶ εἰς πλεῖστα σημεῖα αὐτῆς ἐπαναπαύονται παχύτατα στρώματα λατυποπαγοῦς χερσαίας προελεύσεως καὶ νεογενοῦς ἡλικίας.

* K. A. ANAPLIOTIS und E. GEORGIADOU - DIKEOULIA, Die tyrrhenischen Ablagerungen von Südwest Kreta.

** Οἱ συγγραφεῖς αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης εὐχαριστήσουν τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Freiburg i./Br. N. Creutzburg, διὰ τὰς πρὸς αὐτοὺς παρασχεθείσας πολυτίμους πληροφορίας.

Περὶ τὰ 10 km καὶ πλέον βορειοδυτικῶς τῆς Παλαιοχώρας ἐμφανίζει καθολικὴν τὴν ἐξάπλωσιν τὸ κρυσταλλοσχιστῶδες καὶ δὴ ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν φυλλιτῶν.

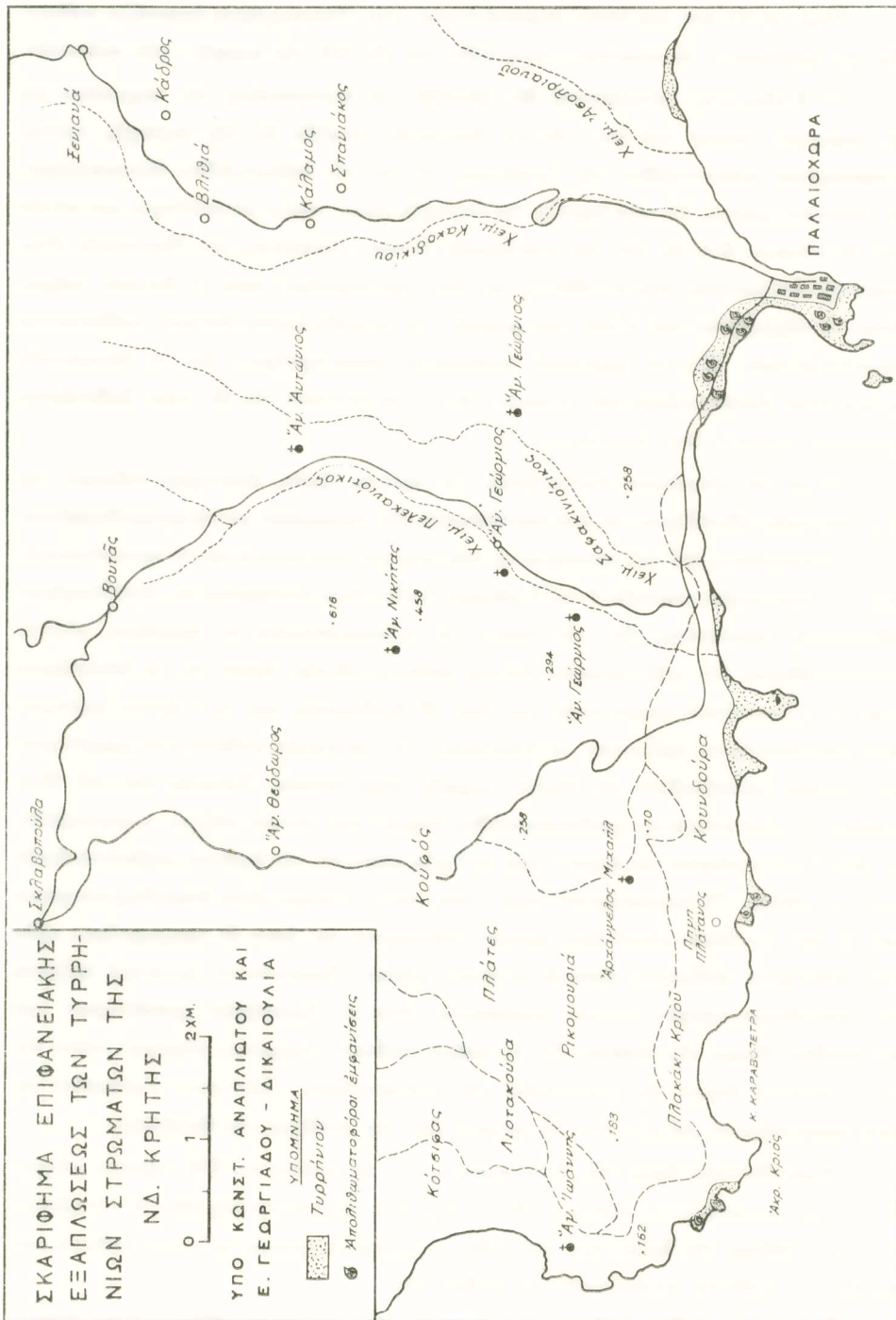
Ὁ Καθηγητὴς Creutzburg δὲν ἠδυνήθη νὰ πιστοποιήσῃ τὴν παρουσίαν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην τοῦ κατ' ἄλλους ἐρευνητὰς ἐνταῦθα ἐκ τῆς περιοχῆς ταύτης ἀναφερομένου ἀσβεστολίθου τῆς Τριπόλεως. Αἱ ἐπὶ τοῦ ἀσβεστολίθου ἐπαναπαυόμεναι νεογενεῖς μάργαι εἰς τινα σημεῖα τῆς περιοχῆς ἔχουν πάχος μεγαλύτερον καὶ αὐτῶν τῶν 30 μέτρων. Καὶ εἰς μὲν τὴν ἀνατολικὴν ζώνην ἡ ἐμφάνισις τοῦ Νεογενοῦς εἶναι μικρὰ καὶ ἀσήμαντος, ἐνῶ ἀντιθέτως, ἐφ' ὅσον προχωροῦμεν πρὸς τὸ δυτικὸν τμήμα, τόσοι τὸ πάχος ὅσον καὶ ἡ ὑπὸ τῶν μαργῶν καταλαμβανομένη ἔκτασις καθίστανται σημαντικώτεροι. Εἰς τὰ μαργαῖκά στρώματα παρατηροῦμεν, ὅτι τὸ ἐπικρατοῦν χρῶμα εἶναι ἐπιφανειακῶς μὲν κίτρινον ἕως κιτρινόλευκον, εἰς δὲ τοὺς βαθυτέρους ὀρίζοντας κυανοῦν ἕως ὑποκύανον.

Παρὰ τὰς ἐπιμόνους ἀναζητήσεις καὶ ἐρεύνας ἡμῶν, δυστυχῶς οὐδαμοῦ τῆς ὅλης περιοχῆς ἠδυνήθημεν νὰ πιστοποιήσωμεν τὴν παρουσίαν μεγαλοαπολιθωμάτων.

Ἄσυμφῶνως ἐπὶ τοῦ συστήματος τῶν μαργῶν ἐπαναπαύεται τὸ κροκαλοπαγῆδες πάχους κυμαινομένου μεταξὺ 1 καὶ 2 μέτρων. Τοῦτο εἶναι πολὺμμεικτον, ἦτοι διαφόρου λιθολογικῆς συστάσεως. Εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ κροκαλοπαγοῦς αἱ κροκάλαι, αἵτινες συνεκολλήθησαν διὰ μιᾶς ὀρυκτῆς κόλλης ἀσβεστολιθικῆς, ἔχουν εἰς τὰ ὑποκείμενα στρώματα διαστάσεις σημαντικὰς, ἐφ' ὅσον δὲ διαδοχικῶς καὶ κατ' ὀλίγον βαίνομεν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ὀρίζοντας, αἱ διαστάσεις τῶν κροκαλῶν καθίστανται μικρότεροι, ἵνα τελικῶς μεταβληθοῦν εἰς ὑλικὸν μορφῆς ψηφοπαγοῦς. Τελικῶς ἐπὶ τοῦ ὅλου στρώματος ἐπαναπαύεται χονδροκοκκῶδες ψαμμιτικὸν ὑλικὸν πάχους κυμαινομένου μεταξὺ 3 καὶ 4 μέτρων καὶ σημαντικῆς ἀντοχῆς χάρις εἰς τὴν ἀφθονὸν ἀσβεστολιθικὴν ὀρυκτὴν κόλλαν. Τὸ ὑπερκείμενον ψαμμιτικὸν τοῦτο στρῶμα εἶναι ἀπολιθωματοφόρον καὶ εἰς μὲν τὴν βᾶσιν αὐτοῦ ἔχει χρῶμα τεφρόφαιον, ἐφ' ὅσον δὲ προχωροῦμεν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ὀρίζοντας ἀποκτᾷ κίτρινον χρῶμα. Πρωτεύοντα ὀργανικὰ λείψανα τοῦ ἀπολιθωματοφόρου τούτου στρώματος εἶναι ὁ *Spondylus gaederopus* καὶ πολυάριθμα ἄτομα τῆς *Ostrea*. Τὸ ἐξ ἀσβεστολιθικοῦ ψαμμίτου στρῶμα τοῦτο εἰς τὸ νοτιώτατον ἄκρον τῆς χερσονήσου τῆς Παλαιοχώρας (Κάστρον) εὐρίσκεται εἰς ὕψος κυμαινόμενον μεταξὺ 22 - 30 μέτρων ἀπὸ τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης.

Βορειοδυτικῶς ὅμως τῆς Παλαιοχώρας καὶ εἰς ἀπόστασιν 600 περίπου μέτρων ἀπ' αὐτῆς τὸ στρῶμα τοῦ ἀσβεστολιθικοῦ ψαμμίτου εὐρίσκεται εἰς ὕψος 6 - 9 μέτρων ἀπὸ τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης. Ἐνταῦθα ὁ τεφρόφαιος ψαμμίτης εἶναι ψαθυρὸς καὶ περιέχει ἐν ἀφθονίᾳ ἀπολελυμένα ἀπολιθώματα.

Τεφρόφαιον ἀσβεστολιθικὸν ψαμμίτην συναντῶμεν ἐπιπροσθέτως τόσοι ἀνατο-

λικῶς ὅσον καὶ δυτικῶς τῆς Παλαιοχώρας καὶ εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτῆς ἀπόστασιν (μεταξὺ 2 καὶ 5 χιλιομέτρων). Ἐνταῦθα ὅμως ὁ ψαμμίτης εἶναι ἐλεύθερος ἀπολιθωμάτων.

Περὶ τὰ 7 Km δυτικῶς τῆς Παλαιοχώρας καὶ νοτίως τῆς πηγῆς «Πλάτανος» συναντῶμεν εἰς μίαν παράκτιον λωρίδα τυρρηνίων ἀποθέσεων συνισταμένων ἐκ χονδροκοκκώδους ἀσβεστολιθικοῦ ψαμμίτου ἐν ἀφθονίᾳ *Spondylus gaederopus* καὶ *Ostrea*.

Ὁ *Spondylus gaederopus* χαρακτηρίζεται ἐκ τῶν μεγάλων αὐτοῦ διαστάσεων, ὡς τοῦτο κατὰ κανόνα παρατηρεῖται εἰς τοὺς πλειστοκαινικοὺς ἀντιπροσώπους.

Δυτικώτερον τοῦ ἀκρωτηρίου Κριός καὶ εἰς μικρὸν ἀπὸ τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης ὕψος, ἀνεύρομεν ἐντὸς τοῦ χονδροκοκκώδους ἀσβεστολιθικοῦ ψαμμίτου περισσοτέρους εὐμεγέθεις ἀντιπροσώπους τοῦ *Spondylus gaederopus*.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν μονότονον παλαιοντολογικὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον παρουσιάζουν αἱ δύο δυτικώτεροι τυρρηνίαι ἐμφανίσεις (περιοχὴ νοτίως τῆς πηγῆς «Πλάτανου» καὶ περιοχὴ δυτικῶς ἀκρωτηρίου Κριός), ἔνθα τὰ μοναδικὰ ὀργανικὰ λείψανα τὰ ὁποῖα ἀπαντοῦν ἐντὸς αὐτῶν εἶναι ὁ *Spondylus gaederopus* καὶ πολυάριθμοι μεμονωμένοι θυρίδες τῆς *Ostrea*, εἰς τὰς ἐτέρας δύο ἐμφανίσεις ἀνατολικῶς τῆς Παλαιοχώρας, ἔνθα ὁ χεῖμαρρος Ἀσοῖριανός, καὶ δυτικῶς τῆς Παλαιοχώρας, εἰς τὴν παράκτιον ζώνην τῆς θέσεως Κουνδούρα, τὰ στρώματα τοῦ ἀσβεστολιθικοῦ ψαμμίτου εἶναι ἐλεύθερα ἀπολιθωμάτων.

Δυτικῶς τῆς Παλαιοχώρας καὶ τῆς συνεχιζομένης βορειοδυτικῆς παρακτίου ζώνης ἐπὶ συνολικοῦ μήκους 1 km ἀνεύρομεν ἀφθονον τυρρηνιον παλαιοπανίδα συνισταμένην ἐξ Ἐλασματοβραγχίων, Γαστεροπόδων, Σκαφοπόδων καὶ Κοραλλίων.

Βάσει τοῦ γενομένου προσδιορισμοῦ ἡ παλαιοπανὶς τῆς Παλαιοχώρας συνίσταται ἐκ τῶν κάτωθι ἀντιπροσώπων:

Ε Λ Α Σ Μ Α Τ Ο Β Ρ Α Γ Χ Ι Α

1. *Arca noae* L.
2. » *barbata* L.
3. *Glycymeris pilosa* L.
4. *Spondylus gaederopus* L.
5. *Radula lima* L.
6. *Ostrea* sp.
7. *Cardita (Venericardia) antiquata* L.
8. » *calyculata* L.
9. *Lucina borealis* L.

10. *Cadokia reticulata* POLI
11. *Loripes lacteus* L.
12. *Chama griphoides* L.
13. *Cardium edule* L.
14. » *papillosum* POLI
15. *Venus verrucosa* L.
16. » *gallina* L.
17. *Tellina donacina* L.
18. *Lithodomus lithophagus* L.

Γ Α Σ Τ Ε Ρ Ο Π Ο Δ Α

19. *Fissurella graeca* L.
20. *Patella coerulea* L.
21. *Callistoma (Trochus) magus* L. var. *producta* B.D.D.
22. » *striatus* L.
23. *Astraea (Bolma) rugosa* L.
24. *Bittium reticulatum* DA COSTA
25. *Cerithium vulgatum* BR.
26. » *mediterraneum* DESH.
27. *Natica helicina* BR.
28. » *millepunctata* LK.
29. » *josephinia* RISSO
30. *Cypraea lurida* L.
31. *Murex trunculus* L.
32. *Columbella rustica* L.
33. *Hinia (Nassa) mutabilis* L.
34. *Cyclonassa neritea* L.
35. *Euthria cornea* L.
36. *Mitra ebenus* var. *plumbea* LK.
37. *Conus mediterraneus* MARTINI
38. » *mediterraneus* BRUG.

Σ Κ Α Φ Ο Π Ο Δ Α

39. *Dentalium vulgare* DA COSTA
40. » *dentale* L.

Κ Ο Ρ Α Λ Λ Ι Α

41. *Cladocora cespitosa* GUALT.
 42. *Balanophylia italica* MICHELIN

Ἐκ τῆς μελέτης ἐξαπλώσεως τῆς τυρρηνίου πανίδος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τῶν λεπτομερῶν συγκριτικῶν μελετῶν πρὸς ἕλας τὰς ἀναφερομένας τυρρηνίους ἐμφανίσεις καταλήγομεν εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

Γνωσταὶ ἐμφανίσεις τυρρηνίων ἀποθέσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι αἱ κάτωθι 8:

1. Περαιχώρα - Ἴσθμὸς Κορίνθου
2. Στροφάδες
3. Νησίς Ἀρμάθια (Δωδεκάνησος)
4. Παλαιοχώρα ΝΔ Κρήτης
5. Κάρπαθος
6. Ἄρβη (δυτικῶς Ἱεραπέτρας)
7. Κῶς
8. Πορταράκια (ἐπαρχίας Οἰτύλου).

Ἐξ αὐτῶν ἡ πλουσιωτέρα εἰκὼν τυρρηνίου πανίδος, τόσον εἰς εἶδη ὅσον καὶ εἰς άτομα, ἐμφανίζεται εἰς τὴν χερσόνησον τῆς Περαιχώρας, ἔνθα ὑπὸ τοῦ Μ.Κ.Μητσοπούλου περιγράφονται 180 ἀντιπρόσωποι ἐλασματοβραγχίων, σκαφοπόδων καὶ γαστεροπόδων, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ 4 καθοδηγητικοὶ τύποι τοῦ Τυρρηνίου, ἧτοι *Strombus bubonius*, *Natica lactea*, *Conus testudinarius* καὶ *Tritonidea riverata*.

Εἰς τὸ δεύτερον τυρρηνιον κοίτασμα τῶν Στροφάδων ὁ Κ. Ἀναπλιώτης ἀνεῦρεν 68 ἀντιπροσώπους καὶ τοὺς δύο καθοδηγητικοὺς τύπους, ἧτοι *Conus testudinarius* καὶ *Natica lactea*.

Εἰς τὸ τρίτον τυρρηνιον κοίτασμα τῆς νησίδος Ἀρμάθια ὁ Κ. Ἀναπλιώτης ἀνεῦρε 41 ἀντιπροσώπους καὶ 3 καθοδηγητικοὺς τύπους, ἧτοι *Strombus bubonius*, *Conus testudinarius* καὶ *Natica lactea*. Ἐνταῦθα αἱ κατ' ἐξοχὴν εὐνοϊκαὶ βιολογικαὶ συνθῆκαι ἠνύνησαν τὴν εἰς μέγιστον βαθμὸν ἀνάπτυξιν τῶν καθοδηγητικῶν τύπων τῶν χρόνων ἐκείνων. Εἰς οὐδεμίαν περιοχὴν τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν παρατηρήθησαν καθοδηγητικοὶ τύποι ἀναλόγων διαστάσεων.

Εἰς τὸ τέταρτον τυρρηνιον κοίτασμα τῆς Παλαιοχώρας οἱ συγγραφεῖς Κ. Ἀναπλιώτης καὶ Ε. Γεωργιάδου - Δικαιούλια περιγράφουν 40 ἀντιπροσώπους καὶ 1 καθοδηγητικὸν τύπον, τὸν *Conus testudinarius*.

Εἰς τὸ πέμπτον τυρρηνιον κοίτασμα τῆς Καρπάθου ναὶ μὲν ὁ ἀριθμὸς τῶν

άντιπροσώπων τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀναπλιώτου εἶναι περιορισμένος καὶ ἀνέρχεται εἰς 37 μόνον εἶδη, ἀλλ' ἀντιθέτως εἰς τὸ κοίτασμα τοῦτο ἀνευρέθησαν οἱ 3 καθοδηγητικοὶ τύποι, ἧτοι *Strombus bubonius*, *Conus testudinarius* καὶ

Αἰ. ἀριθμὸς	Πλειστοκαινικὰ Μαλάκια περιοχῆς Παλαιοχώρας (ΝΑ Κρήτη)	ΕΞΑΠΛΩΣΙΣ ΤΥΡΡΗΝΙΟΥ ΠΑΝΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ						
		ΠΕΡΑΧΩΡΑ	ΣΤΡΟΦΑΔΕΣ	ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ	ΑΡΒΗ (Δ. ΙΕΡΑΠ.)	ΑΡΜΑΘΙΑ	ΚΑΡΠΑΘΟΣ	ΚΩΣ
1	<i>Arca noae</i> L.	+	+	+	+	+	+	-
2	» <i>barbata</i> L.	+	+	+	-	+	+	-
3	<i>Clycymeris pilosa</i> L.	+	+	+	+	+	+	+
4	<i>Spondylus gaederopus</i> L.	+	+	+	-	+	+	+
5	<i>Radula lima</i> L.	+	+	+	-	-	+	-
6	<i>Ostrea</i> sp.	-	-	-	-	-	-	-
7	<i>Cardita antiquata</i> L.	+	-	+	-	+	-	-
8	» <i>calyculata</i> L.	+	-	+	-	-	-	-
9	<i>Lucina borealis</i> L.	-	+	+	-	+	-	+
10	<i>Codorkia reticulata</i> POLI	+	+	+	-	-	-	-
11	<i>Loripes lacteus</i> L.	+	+	+	+	+	-	+
12	<i>Chama griphoides</i> L.	+	+	+	+	-	-	+
13	<i>Cardium edule</i> L.	+	-	+	-	-	-	+
14	» <i>papillosum</i> L.	+	+	+	-	-	-	+
15	<i>Venus verrucosa</i> L.	+	+	+	-	+	+	+
16	» <i>gallina</i> L.	+	-	+	+	-	-	+
17	<i>Tellina donacina</i> L.	-	+	-	-	-	-	-
18	<i>Lithodomus Lithophagus</i> L.	+	-	+	-	+	-	-
19	<i>Fissurella graeca</i> L.	+	+	+	+	-	-	-
20	<i>Patella coerulea</i> PHIL.	+	+	+	-	-	+	-
21	<i>Calliostoma magus</i> L.	+	+	+	-	-	-	-
22	» <i>striatus</i> L.	+	+	+	-	-	-	-
23	<i>Astraea (Bolma) rugosa</i> L.	+	+	+	-	+	+	+
24	<i>Bittium reticulatum</i> DA COSTA	+	-	+	-	+	-	+
25	<i>Cerithium vulgatum</i> BRUG.	+	+	+	+	+	+	+
26	» <i>mediterraneum</i> DESH.	-	+	+	-	-	-	-
27	<i>Natica helicina</i> BR.	-	+	+	+	+	+	-
28	<i>Natica millepunctata</i> LK.	+	+	+	-	+	+	+
29	» <i>josephinia</i> RISSO	-	-	+	-	-	-	+
30	<i>Cypraea lurida</i> L.	+	-	+	-	-	-	-
31	<i>Murex trunculus</i> L.	+	+	+	+	+	+	+
32	<i>Columbella rustica</i> L.	+	+	+	+	+	+	+
33	<i>Hinia (Nassa) mutabilis</i> L.	+	+	+	+	+	+	-
34	<i>Cyclonassa neritea</i> L.	+	+	+	-	+	+	+
35	<i>Euthria cornea</i> L.	+	+	+	-	+	+	+
36	<i>Mitra ebenus</i> var. <i>plumbea</i> LK.	-	+	+	-	-	-	-
37	<i>Conus testudinarius</i> MART.	+	+	+	-	+	+	+
38	» <i>mediterraneus</i> BRUG.	+	+	+	+	+	+	+

Natica lactea. "Αξιον ιδιαιτέρας μνείας είναι τὸ γεγονός τῆς ἀφθόνου παρουσίας ἐξ αὐτῶν τοῦ *Strombus bubonius* εἰς πολυάριθμα καὶ μεγάλων διαστάσεων ἄτομα.

Εἰς τὸ ἕκτον τυρρῆνιον κοίτασμα τῆς Ἀρβῆς δυτικῶς τῆς Ἱεραπέτρας ὁ Π. Ψαριανὸς ἀναφέρει 27 ἀντιπροσώπους, ἐξ ὧν ἡ *Natica lactea* εἶναι ὁ μοναδικὸς καθοδηγητικὸς τύπος.

Εἰς τὸ ἔβδομον τυρρῆνιον κοίτασμα τῆς Κῶ ὁ Α. Desio περιγράφει ἄνω τῶν 60 ἀντιπροσώπων καὶ ἐξ αὐτῶν 2 καθοδηγητικούς τύπους, ἧτοι *Conus testudinarius* καὶ *Tritonidea niverata*.

Ἐκ τοῦ τελευταίου κοιτάσματος Πορταράκια, ἐπαρχίας Οἰτύλου, τοῦ ὁποίου μνεῖα γίνεται ὑπὸ τοῦ Leo Imperatori, ἀναφέρεται ἡ παρουσία τοῦ καθοδηγητικοῦ ἀντιπροσώπου *Strombus bubonius*.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Βάσει τῶν ἀνωτέρω καταλήγομεν εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

1. Ἡ ὅλη εἰκὼν τῆς πανίδος ἐνθυμίζει ἐν γενικαῖς γραμμαῖς συγχρόνους ἀποθέσεις. Ἡ παρουσία ὅμως μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ *Conus* testudinarius* MARTINI, ἀντιπροσώπου χαρακτηριστικοῦ τῶν τυρρηνίων σχηματισμῶν, μᾶς πείθει, ὅτι πρόκειται περὶ πλειστοκαινικῶν ἀποθέσεων.

2. Τὸ ὕψος τῶν 22 - 30 μέτρων, εἰς τὸ ὅποῖον εὐρίσκονται «in situ» αἱ τυρρηνιοὶ ἀποθέσεις εἰς τὸ Κάστρον τῆς Παλαιοχώρας, καὶ οἱ μεγάλων διαστάσεων ἀντιπρόσωποι τοῦ *Spondylus gaederopus* μᾶς πείθουν ἀναμφισβητήτως, ὅτι τὰ ὑπὸ μελέτην στρώματα εἶναι τυρρηνίου ἡλικίας.

3. Σύγκρισις γενομένη μεταξὺ τῆς τυρρηνίου παλαιοπανίδος τῶν Στροφάδων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς παλαιοπανίδος τῆς Παλαιοχώρας τῆς νοτιοδυτικῆς Κρήτης ἀφ' ἑτέρου μᾶς πείθει, ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ὁμοιότης.

* Σύγκρισις γενομένη μεταξὺ τοῦ ἐκ Παλαιοχώρας ἀντιπροσώπου πρὸς τὸν *Conus testudinarius* τῆς χερσονήσου τῆς Περαχώρας, τῶν Στροφάδων, τῆς Καρπάθου καὶ τῆς νησίδος Ἀρμάθια, μᾶς πείθει, ὅτι καὶ ὁ *Conus* τῆς Παλαιοχώρας ἀνήκει εἰς τὸν τυρρῆνιον ἀντιπρόσωπον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΠΙΝΑΞ Ι

Εἰκ. 1.	<i>Radula lima</i> L.	Εἰκ. 4.	<i>Cardita antiquata</i> L.
Εἰκ. 2a, 2b.	<i>Conus testudinarius</i> MARTINI	Εἰκ. 5.	<i>Arca noae</i> L.
Εἰκ. 3.	<i>Spondylus gaederopus</i> L.	Εἰκ. 6.	<i>Murex trunculus</i> L.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ, Κ. (1961) : 'Η ανάπτυξις τοῦ Τυρρηνίου εἰς τὴν νῆσον Κάρπαθον. *Πρακτικά Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, **36** (1961), p. 248 - 253, tab. I - IV, Ἀθῆναι.
2. » (1963) : Τὰ τυρρηνία στρώματα εἰς τὴν νησίδα Ἀρμάθιαν (περιοχῆς Κάσου). *Πρακτικά Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, **38** (1963), p. 137 - 143, tab. I - IV, Ἀθῆναι.
3. » (1963) : Συμβολή εἰς τὴν γεωλογίαν τῶν Στροφάδων. *Πρακτικά Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, **38** (1963), p. 519 - 528, tab. I - III, Ἀθῆναι.
4. CREUTZBURG, N. (1961) : Über junge Verschüttungserscheinungen auf der Insel Kreta und ihre Beziehungen zum Klima des Pleistozäns. *Ann. Géol. d. Pays Hell.* **12** (1961), p. 1-11, Taf. I-IV, Athen.
5. GIGNOUX, M. (1913) : Les formations marines pliocènes et quaternaires de l'Italie du Sud et de la Sicile. *Ann. Univ. d. Lyon*, Nouv. sér. I, fasc. **36**, Paris.
6. IMPERATORI, L. (1962) : Livelli quaternari nel Golfo di Corinto e nel Sud del Peloponneso. *Quaternaria*, **V**, p. 131-133, Roma.
7. ΜΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. (1933) : Le Quaternaire marin (Tyrrhénien) dans la presqu'île de Pérachora. *Πρακτικά Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, **8** (1933), p. 286-292, Ἀθῆναι.
8. ΨΑΡΙΑΝΟΣ, Π. (1961) : Αἱ τυρρηνιοὶ ἀποθέσεις τῆς νήσου Κρήτης. *Ann. géol. d. Pays hell.*, **12**, p. 12-17, tab. V, Ἀθῆναι.

ZUSAMMENFASSUNG

Auf Grund unserer Forschungen kommen wir zu folgenden Resultaten:

1. Die Fauna enthält zum grössten Teil Arten, die noch rezent auftreten. Die Tatsache, dass wir in diesen Schichten *Conus testudinarius*, der eine Leitfossilie für die Tyrrhenische Stufe ist, gefunden haben, ist jedoch ein Beweis, dass es sich um pleistozäne Ablagerungen handelt.
2. Die Höhe von 22-30 m.ü.N.N., wo sich die tyrrhenischen Ablagerungen im Kastron von Paläochora in situ befinden und die grossen Dimensionen von *Spondylus gaederopus* lassen gleichfalls darauf schliessen, dass die Ablagerungen tyrrhenisch sind.
3. Der Vergleich zwischen der tyrrhenischen Fauna der Strophaden-Inseln und derjenigen von Paläochora im SW Kreta zeigt eine auffallende Ähnlichkeit beider Ablagerungen.